

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **Krajská prokuratúra v Košiciach**, so sídlom Mojmirova č. 5, Košice, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií**, so sídlom Kuzmányho č. 8, Košice *za účasti: V., bytom V.*, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-184/DI-1-2008 zo dňa 19.12.2008, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19793/2010-56 zo dňa 24. februára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19793/2010-56 zo dňa 24. februára 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zrušil rozhodnutie žalovaného – Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajského dopravného inšpektorátu, Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií zo dňa 19.12.2008 č.j.: KRP-184/DI-1-2008 ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Michalovciach zo dňa 29.9.2008 č.p.: ORP-675/DI-M-2008 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Policajného zboru podal protest prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach pod sp. zn.: KD156/10 zo dňa 14.6.2010 v zmysle § 22a nasl. zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre. Prezídium Policajného zboru v zmysle ust. § 26 ods. 3 zákona o prokuratúre ako orgán príslušný na rozhodovanie o proteste prokurátora prejednal a rozhodnutím sp. zn.: PPZ-ODP-684-002/2010 zo dňa 10.9.2010 nevyhovел protestu prokurátora.

Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-184/DI-1-2008 zo dňa 19.12.2008, ktorým žalovaný ako odvolací orgán zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že z výrokovej časti a odôvodnenia predmetného rozhodnutia vypustil časť textu v znení „... kde nerešpektoval dopravnú značku B57A pešia zóna“ a nahradil ho textom „ ... kde nerešpektoval dopravnú značku D57A ... pešia zóna“. Ostatné časti predmetného rozhodnutia o priestupku ponechal bez zmeny.

Prvostupňový správny orgán svojim rozhodnutím o priestupku zo dňa 29.9.2008 uznal V. vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil sankciu vo výške 1.000,- Sk.

Prvostupňový súd z administratívnych spisov zistil, že k spáchaniu priestupku V. došlo tak, že priestupca dňa 23.8.2008 mal zaparkované osobné motorové vozidlo značky Škoda 120L evid. č. X. v Michalovciach na ulici Pasáž, kde nerešpektoval dopravnú značku D57 pešia zóna, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch. Za tento priestupok mu bola uložená pokuta 500,- Sk, ktorú odmietol zaplatiť. Vec bola preto postúpená na OR PZ SR, Oddelenie dopravnej polície.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že správne orgány pri uložení sankcie nedostatočne rešpektovali zákonné ustanovenie zákona o priestupkoch. Žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s povinnosťou, ktorú mu ukladá správny poriadok v § 47 ods. 3, ako aj v čase rozhodovania platný právny predpis – zákon č. 372/1990 Zb. v ustanovení § 12 ods. 1. Rozhodnutie o uložení pokuty za porušenie zákonných povinností odôvodnené len konštatovaním, že bolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov je v tejto časti nepreskúmateľné. Nepreskúmateľné rozhodnutie súd v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil s tým, že správny orgán sa musí dôsledne vysporiadať aj s tým, či pri priestupku, ktorého sa mal dopustiť V. dňa 23.8.2010, boli skutočne naplnené materiálne znaky priestupku stanovené v § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach 6S/19793/2010-56 zo dňa 24.2.2011 sa odvolal žalovaný. Namietal, že pri rozhodovaní o priestupku vychádzal zo spoľahlivo zisteného a zdokumentovaného skutkového stavu a stavu vecí. Druh a výška sankcie boli dostatočne odôvodnené. Uviedol tiež, že § 37 ods. 3 Správneho poriadku neukladá správnomu orgánu povinnosť určiť v rozhodnutí o uložení sankcie, ktorý z použiteľných druhov sankcie a v akej výške uložiť. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie.

Na základe výzvy súdu sa k odvolaniu vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že rozsudok prvého stupňa považuje za správny a zákonný a navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania § 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánu verejnej správy, štátnej správy,

orgánov územnej samosprávy ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten o koho práva v konaní ide.

Základným cieľom konania v správnom súdnictve podľa piatej časti OSP je preskúmať zákonnosť rozhodnutia postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pri vydaní rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či toto rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, resp. v opravnom prostriedku, a to z hľadiska, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplýva, že predmetom preskúmania krajským súdom bolo rozhodnutie žalovaného Krajského riaditeľstva policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a

dopravných evidencií Košice č.: KRP-184/DI-1-2008 zo dňa 19.12.2008. Týmto rozhodnutím druhostupňový správny orgán potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach č.: ORP-675/DI-M-2008 zo dňa 29.9.2008 v časti, ktorou bol V. uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch uložil sankciu pokutu vo výške 1.000,- Sk a zároveň mu uložil povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500,- Sk.

Podľa § 124 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách (ktorý sa vzťahuje na prejednávajúcu vec v zmysle § 143 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb.).

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone a vo všeobecnom právnom predpise vydanom na jeho vykonanie.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1991 Zb. o priestupkoch účinného do 31.12.2008, priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním než ako je uvedené v písm. a/ až h/ poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmere sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky a na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu s právnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu považujúc právne posúdenie právnej veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci, spolu so správnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam odvolateľa dopĺňa nasledovné:

Ustanovenie Správneho poriadku jednoznačne ukladá správnemu orgánu povinnosť v rozhodnutí uviesť, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri aplikácii právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, ako sa vysporiadal s námietkami a návrhmi účastníkov. Pri uložení sankcie je správny orgán povinný určiť, ktorý z použiteľných druhov sankcií a v akej výške uložil, pričom musí uviesť, akými úvahami sa pri ukladaní týchto sankcií spravoval. Správny orgán sa nespravoval § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch, nedostatočne uviedol, ako prihliadol na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a na pohnútky a osobu páchatel'a. Rozhodnutie o uložení pokuty za porušenie zákonných povinností odôvodnil len konštatovaním, že bolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov, čo je v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Správny orgán mal v danej veci skúmať sociálne pomery priestupcu, okolnosti za ktorých sa priestupku dopustil, konkrétny zdravotný stav priestupcu, to či obrana, že okrem preukazu občana so zdravotným postihnutím mal nohu čerstvo pred dvoma dňami zranenú a potreboval primeranú obuv, je opodstatnená. Vo veci je potrebné prihliadnuť aj

na skutočnosť, že zákonodarca v neskoršom období zohľadnil osobitné pomery osoby ťažko zdravotne postihutej a upravil § 44 ods. 7 zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval dôvody uvedené v odvolaní žalovaného za nespôsobilé ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. d/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom konania nepriznal ich náhradu.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **n i e** j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. mája 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková